

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně **E. Z.**, zastoupená JUDr. Irenou Šebestovou, advokátkou se sídlem tř. T.G.Masaryka 602, Frýdek-Místek proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti správnímu rozhodnutí žalované ze dne 3.8.2011, **o nároku na invalidní důchod,**

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se **n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- III. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Odměna advokátky JUDr. Ireny Šebestové **se určuje částkou 7.694,-Kč.** Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyni byla zamítnuta žádost o invalidní důchod.

[2] Žalobkyně podala včasnou žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalované. V ní uvedla, že žalovaná jí odmítla přiznat invalidní důchod z důvodu, že se nejedná o invaliditu z mládí. S tímto závěrem nesouhlasí, jelikož z pouhého pohledu na ní je patrné, že trpí invaliditou z mládí.

[3] Žalovaná k žalobě dne 19.10.2011 uvedla, že podle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Frýdek-Místek ze dne 26.7.2010 je žalobkyně invalidní od 27.5.2005. Napadené rozhodnutí žalovaná vydala po přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně lékařem ČSSZ – Lékařská posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení Ostrava 2 ze dne 11.7.2011, který se ztotožnil s uvedeným posudkem Okresní správy sociálního zabezpečení Frýdek-Místek a setrval na jí stanoveném datu vzniku invalidity s tím, že doložená dokumentace neobsahuje podklady, podle kterých by bylo možno posoudit, zda se jedná o invaliditu z mládí. Dále, že při svém rozhodování je vázána odborným lékařským posudkem, který považuje za kompletní a odpovídají zjištěnému zdravotnímu stavu žalobkyně. K důkazu pak navrhla posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen MPSV ČR) a rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Dále se již k věci nevyjádřila, neboť nebyla přítomna jednání soudu dne 8.8.2012.

[4] Napadeným rozhodnutím žalovaná rozhodla tak, že námitky zamítla a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. 575 204 1053 ze dne 6.10.2010 potvrdila. Rozhodnutí odůvodnila tak, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je těžká kyfoskolióza s namáhavou dušností klasifikace NYHA III a těžkou kombinovanou poruchou ventilace. Lékař ČSSZ konstatoval, že zdravotní stav účastnice řízení byl posouzen objektivně z doložené zdravotní dokumentace. V této lze vycházet z propouštěcí zprávy z hospitalizace na interním oddělení za období od 23. do 27.5.2005. Doložená dokumentace neobsahuje podklady, dle nichž by bylo možno posoudit, zda se u účastnice řízení jedná o invaliditu z mládí. Lékař ČSSZ konstatuje, že k datu napadeného rozhodnutí vycházel posudkový závěr OSSZ Frýdek-Místek ze správného použití posudkových kritérií, protože zdravotní stav a stupeň invalidity (pokles pracovní schopnosti) byl posouzen v souladu se zákonem č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění a vyhláškou Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav účastnice řízení odpovídal v období od 27.5.2005 do 31.12.2005 postižení uvedenému v kapitole XV. (podpurný a pohybový aparát), odd. F (dorzopatie, deformující dorzopatie a spondylopatie), položce 4 (vrozené nebo získané deformity páteře), písm. d/ (s těžkou poruchou funkce) přílohy číslo 2

vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, tj. 70%. Míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se ve smyslu ustanovení § 6 odst. 4 a 5 citované vyhlášky nemění. Od 27.5.2005 do 31.12.2009 tak byla účastnice řízení plně invalidní dle ustanovení § 39 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 31.5.2005. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla schopnost soustavné výdělečné činnosti účastnice řízení nejméně o 66%. Od 1.1.2010 je účastnice řízení invalidní dle ustanovení § 39 odst. 1 zákon č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Jde o invaliditu třetího stupně dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. c) citovaného zákona. Účastnice řízení není schopna výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost účastnice řízení o 70%. Účastnice řízení nesplňuje podmínky ustanovení § 6 vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastnice řízení v období od 1.1.2010 s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. (postižení svalové a kosterní soustavy), odd. E (dorzopatie a spondylopatie), položce 2c (s těžkou poruchou funkce), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 70%. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 citované vyhlášky nemění. K námitce účastnice řízení, že se u ní jedná o invaliditu z mládí a že celý případ se měl posuzovat podle ustanovení § 42 zákona č. 115/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, Česká správa sociálního zabezpečení uvádí, že invalidita účastnice řízení nevznikla před dosažením 18 let věku, a tudíž nemůže být účastnicí řízení přiznán invalidní podle ustanovení § 42 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

[5] Rozhodnutím ze dne 6.10.2010 byla žalobkyni zamítnuta žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Frýdek-Místek ze dne 26.7.2010 invalidita vznikla dne 27.5.2005, avšak účastník řízení získal v rozhodném období od 27.5.1995 do 26.6.2005 pouze 57 dnů pojištění a v rozhodném období od 27.5.1985 do 26.6.2005 pouze 7 roků a 101 dnů pojištění.

[6] Posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 8.2.2012, který byl vypracován k žádosti zdejšího soudu, bylo prokázáno, že u žalobkyně k datu napadeného rozhodnutí se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, daný hrudně-bederní skoliózou IV. st. námaňovou dušností NYHA III při srdečním selhání s diastolickou dysfunkcí kyfaskoliotického srdce a spirometricky prokázané kombinované ventilační poruše restriktivní povahy. Dále se u žalobkyně jedná o oboustrannou koxartrózu III/c stupně,

osteoporózu levého femoru, osteopenii L páteře, stp. fraktury proximální diafýzy pravého humeru s dislokací v dubnu 2009, nyní zhojeno s lehkým omezením flexe a rotací v ramenním kloubu, flekční kontrakturu 3.-5.prstu pravé ruky v 90 st. a arteriální hypertenzi I. st. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, který byl k datu napadeného rozhodnutí ČSSZ 3.8.2011 stabilizován s popsanou poruchou funkce, byla hrudně-bederní skolióza IV. st., s namáhavou dušností NYHA III při srdečním selhání s diastolickou dysfunkcí kyfoskoliotického srdce a spirometriky prokázanou kombinovanou ventilační poruchou restriktivní povahy, uvedená v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí v kapitole XIII, oddílu E, položce 2, písm. c) vedoucí k poklesu pracovní schopnosti na horní hranici rozmezí (60-70%), tj. o 70%. Procentní pokles pracovní schopnosti dále posudková komise nezvýšila dle § 3 citované vyhlášky. V hodnocení byla komise v souladu se závěry posudkového lékaře ČSSZ v námitkovém řízení. Posudková komise nesouhlasí s tvrzením žalobkyně, že se u ní jedná o invaliditu z mládí. Absolvovala gymnázium, studovala 2 roky na vysoké škole a v roce 1990 ještě pracovala, což posudková komise vyvozuje z faktu, že od 26.2.1990 do 2.3.1990 byla uznána práce neschopnou pro virózu. Po tomto datu nejsou ve zdravotní dokumentaci obvodního lékaře další záznamy až do 3.5.2005, kdy je uvedeno doporučení vyšetření laboratorního skríningu a uveden závěr Dr. A. z 15.4.2005 o dekompenzovaném kyfoskoliotickém srdci (jeho nález však v této zdravotní dokumentaci chybí). Ve zdravotní dokumentaci není doloženo, že by žalobkyně ukončila pracovní poměr v Zelenině ze zdravotních důvodů. Absence návštěv u ošetřujícího lékaře mezi lety 1990 a 2005 je v souladu s údajem v nálezu obvodní lékařky MUDr. W. ve formuláři prohlídka zjišťovací, vystaveném dne 7.7.2005, že „pacientka se doposud s ničím neléčila, k lékařům vůbec nechodila“. Ve formuláři zjišťovací prohlídky, vyplněném MUDr. W. dne 9.7.2010, je uvedeno, že se žalobkyně v dětství pro kyfoskoliózu neléčila. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se u žalobkyně rozvíjel pozvolna. Lze s vysokou pravděpodobností předpokládat, že samotná skolióza vznikla nejpozději v době dospívání, i když v záznamu o vstupní prohlídce na funkci účetní v Zelenině dne 18.11.1980 je uvedeno, že páteř je rovná a v popisu rtg plic je uvedeno, že nález je normální, internistka MUDr. D. dne 25.5.1987 ve svém vyšetření nepopisuje skoliózu, třebaže musela být posuzovaná vyslečena, aby jí bylo natočeno EKG. Dopad skoliózy na pracovní funkci ve smyslu invalidity lze bezpečně stanovit až dnem propuštění z interního oddělení Nemocnice ve Frýdku-Místku pro dekompenzaci plicního srdce 27.5.2005. Pro stanovení dřívějšího data vzniku invalidity nemá posudková komise podklady.

[7] Ze správního spisu žalované soud zjistil, že žalobkyně dne 20.4.2010 podala žádost o invalidní důchod s datem přiznání 1.1.2010. Žalovaná vykazuje ve své evidenci žalobkyni dobu studia od 1.9.1972 do 11.12.1978 a dobu zaměstnání v rozsahu 3682 dnů v období od 1.11.1980 do 30.11.1990 a dále již jen evidenci uchazeče o zaměstnání v období od 1.12.1990 do 26.4.1992, od 28.7.1992 do 7.10.1992 a od 31.3.2005 do 26.5.2005.

[8] U jednání soudu uvedla, že v 80.létech pracovala v Zelenině jako účetní a později jako vedoucí dopravy a zaměstnání ukončila z organizačních důvodů. Zdravotní dokumentaci z období před rokem 2005 se jí nepodařilo zajistit, i když se obrátila na mnoho institucí.

[9] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalobkyně žádostí ze dne 20.4.2010 uplatnila nárok na invalidní důchod s datem přiznání 1.1.2010. Žalovaná rozhodnutím ze dne 6.10.2010 tuto žádost zamítla, neboť ač byla žalobkyně uznána plně invalidní od 27.5.2005, nesplnila podmínku doby pojištění. V námitkách, které žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala se domáhala přiznání invalidity z mládí. V námitkovém řízení žalovaná se zabývala nejen otázkou invalidity jako takové, ale vzhledem k obsahu námitek i invaliditou z mládí, a dospěla k závěru, že zdravotní stav žalobkyně je dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti o 70%, přičemž tento stav nastal k 27.5.2005 s ohledem na závěr propouštěcí zprávy z hospitalizace na interním oddělení. Dokumentace neobsahuje podklady, dle nichž by bylo možno posoudit, zda se jedná o invaliditu z mládí.

[10] Uvedená skutková zjištění soud opírá o listinné důkazy, a to rozhodnutí žalované ze dne 3.8.2011 o námitkách, rozhodnutí žalované ze dne 6.10.2010 o zamítnutí žádosti o invalidní důchod, posudek lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení ve Frýdku-Místku ze dne 26.7.2010 o invaliditě, posudek o invaliditě ze dne 26.7.2010 vypracovaný v řízení o námitkách, žádost o důchod ze dne 20.4.2010, posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 8.2.2012, sdělení Nemocnice ve Frýdku-Místku ze dne 26.3.2012 o nenalezení zdravotní dokumentace.

[11] Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

[12] Přezkoumává-li krajský soud k žalobě správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, což v projednávané věci je nárok na invalidní důchod, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/91 Sb.). Tato komise je oprávněná nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě a tento důkaz považuje soud za stěžejní. Posudková komise podala posudek v řádném složení, stanoveném vyhláškou č. 182/1991 Sb., v platném znění s náležitostmi uvedenými v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb., na základě dostupné zdravotní dokumentace žalobkyně, zejména

nálezů ortopedického, kardiologického, pneumologického a dalších, přičemž odborným členem komise byl lékař ortoped. Komise na základě odborných lékařských nálezů dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činí 70%, žalobkyně je tedy invalidní pro invaliditu třetího stupně, přičemž dopad skoliózy na pracovní funkce ve smyslu invalidity lze bezpečně stanovit až dnem propuštění z interního oddělení. Posudková komise v Ostravě hodnotila pokles pracovní schopnosti tak jak byl hodnocen v námitkovém řízení dle kap. XIII, odd. E, položky 2c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o 70%. Soud považuje hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně dle přílohy k vyhl. . 359/2009 Sb. v kap. XIII, odd. E, položce 2. písmena c) za přesvědčivé. Toto hodnocení ani sama žalobkyně nezpochybnila, zpochybnila však vznik invalidity jako takové, když se domáhala její posouzení jako invalidity z mládí.

[13] Ve vztahu k jediné námitce, kterou žalobkyně v žalobě uvedla, a to, že se u ní jedná o invaliditu z mládí, je nutno nejdříve konstatovat, že stanovení data vzniku invalidity a posouzení invalidity jako takové je vázáno na právní předpis, který byl účinný ke dni, kdy vznik invalidity nastal. Vzhledem však k absenci záznamů ve zdravotní dokumentaci, která by prokazovala zdravotní stav žalobkyně před 18. rokem věku, respektive před rokem 2005, se soud ztotožnil s posudkovým orgánem o nemožnosti takového posouzení. Na podporu tohoto názoru soud odkazuje na komisi vyslovený názor, že lze s vysokou pravděpodobností předpokládat, že samotná skolióza vznikla nejpozději v době dospívání, avšak ještě v lékařském záznamu o vstupní prohlídce v roce 1980 je uvedeno, že páteř je rovná a v popisu rtg plic je nález hodnocen jako normální. Soud tedy dospěl k závěru, že není-li zdravotní stav, který by byl možno posoudit jako invalidní, podepřen lékařskými nálezy, nelze po posudkových orgánech žádat, aby zdravotní stav žalobkyně posoudily jako invaliditu z mládí. Navíc invalidita z mládí byla vždy invaliditou plnou (od 1.1.2010 invaliditou třetího stupně), což vyjadřuje neschopnost pojištěnce výkonu soustavné pracovní činnosti. Žalobkyně však byla 10 let (v rozsahu 3682 dnů) v období od 1.11.1980 do 30.11.1990 zaměstnaná a zaměstnání ukončila z organizačních důvodů. Z tohoto důvodu soud také nepovažoval za nutné provést důkaz znaleckým posudkem tak, jak navrhovala zástupkyně žalobkyně. Znalecký posudek je namístě, jsou-li stávající důkazy nedostatečné, ke zjištění skutečného stavu věci a závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí. V daném případě by byl takový důkaz nezbytný, pokud by o správnosti posudku posudkových komisí byla pochybnost co do jejich úplnosti či správnosti a pokud by současně znalecký posudek mohl tyto pochybnosti odstranit. V daném případě však taková situace nenastala. Jestliže absence zdravotní dokumentace z období před třicetipěti léty brání posouzení invalidity z mládí, pak ani znalec nemůže absenci zdravotní dokumentace nahradit vlastní úvahou.

[14] Podle ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. (soudní řád správní) při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

[15] Vzhledem k tomu, že v soudním řízení nebyla prokázána invalidita z mládí, byla žaloba zamítnuta dle § 78 odst. 7 s.ř.s.

[16] Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně nebyla úspěšná a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů ze zákona (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s. a § 118d odst. 1 zákona č. 582/91 Sb. v plat.znění).

[17] Výrok o nákladech státu je odůvodněn ustanovením § 35 odst. 8 s.ř.s., podle kterého v takovém případě hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby platí stát.

[18] Zástupkyní žalobkyně ustanovené usnesením zdejšího soudu ze dne 15. března 2012 č.j. 20Ad 40/2011-30 byla přiznána odměna ve výši **7.694,- Kč**, sestávající ze sedmi úkonů (převzetí věci včetně porady se žalobkyní dne 22.3.2012, další porady ve dnech 9.5.2012, 28.6.2012, 3.7.2012, studium spisu u KS v Ostravě dnech 4.6.2012 a 20.6.2012 a účast u jednání soudu dne 8.8.2012 (§ 11 odst. 1 písm. b/ ,f/ , g/, § 9 odst. 3 písm. f/ a § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb.) – 7x500,- Kč (**3500,- Kč**) plus 7x300,- Kč (**2.100,- Kč**) - náhrada hotových výdajů (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.) a náhrada za ztrátu času dle ust. § 14 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši **1.200,- Kč** (cesta z Frýdku-Místku do Ostravy a zpět ve dnech 4.6., 20.6. a 8.8.2012, tj. 12 půlhodin). Dále byly přiznány cestovní výdaje při použití osobního vozidla Fabia r.z. X z Frýdku-Místku, sídla AK do Ostravy a zpět ve dnech 4.6., 20.6. a 8.8.2012, při průměrné spotřebě 5,2 l benzínu Natural na 100 km, při ceně benzínu 34,90,-Kč za 1l dle vyhl. č. 429/2011 Sb., při vzdálenosti 3 x 54 km ve výši **894-Kč** (3x 298 Kč), a to podle vzorce: celková náhrada za použití vlastního vozidla= sazba základní náhrady za 1 km jízdy (3.70 Kč - vyhl. č. 429/2011 Sb.) x 54 km (tj. 199,80 Kč) plus náhrada výdajů za pohonné hmoty (34,90 Kč x 0,052) =1.8148 x počet ujetých km - 54, tj. 97,90,-. Součet 199,80 plus 97,90 činí 298,- Kč (po zaokrouhlení).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě, dne 8. srpna 2012

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně